

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 26C/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320200254
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Naďa Pethöová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:2320200254.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Naďou Pethöovou v právnej veci žalobkyne: U. T., O.. XX.XX.XXXX, V. N. XXX, zastúpená: JUDr. Viera Komanová, advokát, ul. 17. novembra 31, Stará Ľubovňa, proti žalovanému: W. T., O.. XX.XX.XXXX, V. Ž. XXX, zastúpený: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., IČO: 47241543, Hlavná 6, Šaľa, o zaplatenie 5600 švajčiarskych frankov s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti 5360,80 švajčiarskych frankov s príslušenstvom zastavuje.
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.
- III. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

odôvodnenie:

1. Žalobou postúpenou tunajšiemu súdu dňa 21.01.2020 žalobkyňa žiadala súd, aby žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 5600 švajčiarskych frankov s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne z dlžnej istiny od 01.01.2020 do zaplatenia z dôvodu neodovzdania vyplatených prídavkov na deti.
2. Žalovaný so žalobou v plnom rozsahu nesúhlasil.
3. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami právnych zástupcov strán sporu, potvrdeniami o zrealizovaní transakcie, výzvou na úhradu, písomnou komunikáciou strán sporu, výpisom z účtu, a dospel k nasledovným zisteniam skutkového a právneho stavu veci:
4. Zo žaloby, vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu a listinných dôkazných prostriedkov ním predložených vyplynulo, že rozsudkom OS Stará Ľubovňa zo dňa 31.08.2017, sp. zn. XP/XX/XXXX, právoplatným 19.09.2017, bolo manželstvo strán sporu rozvedené a súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej maloletú V. U. T., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti matky (žalobkyne), ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok s tým, že otec (žalovaný) je povinný prispievať na výživu maloletej sumou 300 eur mesačne, splatných do 20. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky. V tom čase obaja rodičia pracovali ako SZČO. Žalovaný v súčasnosti pracuje vo Švajčiarsku. Štát poskytuje prídavky na deti podľa § 1 ods. 2 a 3 z.č. 600/2003 Z.z., pričom tento môže poberať rodič len v jednej krajine. Prídavok na dieťa je vyplácaný taktiež slovenským rodičom pracujúcim v zahraničí, pričom tieto dávky sú v zahraničí vyplácané vo vyšších sumách ako v SR, a teda na základe uvedenej možnosti žalovaný poberá dávky vo Švajčiarsku. ÚPSVaR v F. L. na základe uvedeného vydal rozhodnutie č. F.,O.-XX, ktorým zastavil výplatu prídavku na dieťa žalobkyni od 01.12.2016 v sume 23,52 eur mesačne. Od uvedeného obdobia poberá prídavok na dieťa žalovaný podľa vedomosti žalobkyne vo výške 200 švajčiarskych frankov mesačne, avšak žalovaný ich žalobkyni

neodovzdáva, ponecháva si ich pre seba, žalobkyni prisľúbil vyplatiť ich do konca roka 2019, avšak tak neurobil. Podľa názoru žalobkyne ide o bezdôvodné obohatenie podľa ust. § 451 ods. 1 a 2 OZ. Predmet sporu nemá byť posudzovaný podľa švajčiarskych zákonov, nie je relevantné, že Švajčiarsko nie je členom EÚ, pretože právne predpisy týkajúce sa prídavkov na deti sa vzťahujú aj na Island, Lichtenštajnsko, Nórsko a Švajčiarsko. Rodinné prídavky patria tomu rodičovi, ktorý sa o deti stará, inak dochádza k bezdôvodnému obohacovaniu sa na úkor dieťaťa. V priebehu konania vzhľadom na priebežné platby realizované žalovaným vzala žalobu späť v časti istiny 5360,80 švajčiarskych frankov s prislúchajúcim úrokom z omeškania a v tejto časti žiadala konanie zastaviť. Žalovaný vykonal úhrady dňa 09.01.2019 v sume 1000 eur (1080,80 CHF), dňa 10.02.2020 v sume 4000 eur (4280 CHF), v dôsledku čoho bude predmetom konania iba rozdiel 239,20 CHF a úrok z omeškania.

5. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že rozhodnutie, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 5.600,- CHF, je nesprávne a to v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci súdom. Nesprávnosť tohto posúdenia spočíva v tom, že súd ako osobu oprávnenú na príjem prídavkov na dieťa poskytovaných žalovanému vo Švajčiarsku určil žalobkyňu na základe zákona č. 600/2003 Z.z., teda podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Keďže však, ako už bolo uvedené, dávka je žalovanému poskytovaná vo Švajčiarsku, na základe švajčiarskych právnych predpisov, nemôže byť otázka oprávnenej osoby posudzovaná podľa slovenských právnych predpisov. Podľa slovenských právnych predpisov by táto otázka mohla byť posudzovaná iba v prípade, ak by aj sociálna dávka bola vyplácaná podľa slovenských právnych predpisov. Zároveň, pokiaľ boli dávky vyplatené žalovanému v súlade s právnym poriadkom krajiny, ktorá tieto dávky poskytuje, nemôže sa jednať o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného voči žalobkyni, lebo pri existencii právneho dôvodu na takéto plnenie nie je naplnená žiadna zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa má možnosť ako rodič, ktorému bolo po rozvoze zverené dieťa do osobnej starostlivosti, požiadať o vyplácanie dávky na príslušnom úrade toho štátu, v ktorom dieťa žije. Žalovaný taktiež uvádza, že konanie žalobkyne a podanie žaloby považuje za úplne zbytočné a nehospodárne, nakoľko žalovaný dobrovoľne, ešte predtým, ako mu bol doručený platobný rozkaz, a ako sa teda vôbec dozvedel o začatí súdneho konania, zaslal žalobkyni dňa 09.01.2020 sumu 1.000,- € zodpovedajúcu v prepočte 1.096,30 CHF podľa priloženého potvrdenia a dňa 10.02.2020 sumu 4.003,- € podľa priloženého potvrdenia. S poukazom na uvedené žalovaný navrhuje, aby súd žalobu zamietol a žalobkyňu zaviazal povinnosťou náhrady trov konania žalovanému. Právne argumentoval najmä poukazom na Uznesenie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 538/2015 zo dňa 27.10.2015.

6. Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

7. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

8. Podľa § 454 OZ bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

9. Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

10. Predmetom konania je zaplatenie 5600 CHF s príslušenstvom v podobe úroku z omeškania z právneho dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia.

11. Súd vzhľadom na účinné čiastočné späťvzatie žaloby konanie zastavil podľa ust. § 145 CSP v časti 5360,80 švajčiarskych frankov s prislúchajúcim úrokom z omeškania.

12. Medzi stranami sporu nebolo rozpor v tom, že rozsudkom OS Stará Ľubovňa zo dňa 31.08.2017, sp. zn. XP/XX/XXXX, právoplatným 19.09.2017, bolo manželstvo strán sporu rozvedené a súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej maloletú V. U. T., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvoze manželstva zveril do osobnej starostlivosti matky (žalobkyne), ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok s tým, že otec (žalovaný) je povinný prispievať na výživu maloletej sumou 300 eur mesačne, splatných do 20. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky. Ďalej nebolo sporným, že žalovaný v súčasnosti pracuje vo Švajčiarsku a je poberateľom prídavku na deti vo výške 200 CHF mesačne. Nebolo sporným,

že ÚPSVaR v F. L. na základe uvedeného vydal rozhodnutie č. F.,O.-XX, ktorým zastavil výplatu prídavku na dieťa žalobkyni od 01.12.2016 v sume 23,52 eur mesačne.

13. Z odôvodnenia uznesenia ÚS SR sp. zn. III. ÚS 538/2015 zo dňa 27.10.2015 okrem iného vyplýva, že „Krajský súd správne uviedol, že prídavky na dieťa sú sociálnou dávkou poskytovanou štátom, ktorou tento prispieva oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa. Povinnosťou oprávnenej osoby je zabezpečiť použitie prídavku na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa. Pokiaľ v danej veci boli prídavky na dieťa po dohode so sťažovateľkou vyplácané priamo odporcovi, a tento ich zasielal sťažovateľke (čo nepochybne vyplýva z výpisov z jeho účtu, ako aj z výpovedí oboch rodičov), nemohlo na strane odporcu dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Prijatím plnenia vo forme vyplácaných prídavkov na dieťa odporca nemohol získať majetkovú hodnotu, ktorou by sa na úkor sťažovateľky bezdôvodne obohatil. V danej veci považovali sudy za preukázané, že na strane odporcu nedošlo k prijatiu takého plnenia, ktoré by zakladalo vznik záväzkovo-právneho vzťahu medzi účastníkmi, na základe ktorého by sťažovateľka bola oprávnená domáhať sa vo vzťahu k odporcovi vydania bezdôvodného obohatenia.

14. Súd konštatuje, že v danom prípade neexistuje právny základ nároku, keď medzi stranami sporu nemožno konštatovať vznik právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia. Prídavok na dieťa je štátnou sociálnou dávkou, ktorý je účelovo určený na zabezpečenie výchovy a výživy nezaopatreného dieťaťa. Právomoc rozhodovať o tom, kto je oprávnenou osobou na poberanie prídavku na dieťa, nepatrí do právomoci súdu. Ide o oblasť verejného práva a rozhodovaciu právomoc tu majú orgány sociálneho zabezpečenia. Nepatrí preto do predmetu dokazovania v tomto konaní, či je žalovaný oprávnenou osobou na poberanie prídavku na dieťa a či postupom žalovaného nedochádza k použitiu štátnej sociálnej dávky v rozpore s účelom jej poskytnutia, ktorým je zabezpečenie potrieb nezaopatreného dieťaťa. Tieto okolnosti však patria do rozhodovacej právomoci príslušných orgánov sociálneho zabezpečenia či už v Slovenskej republike, alebo v inej krajine Európskej únie, ktorej je rodič dieťaťa zamestnancom. Nakladanie so štátnou sociálnou dávkou v rozpore s účelom jej poskytnutia nemôže však založiť súkromnoprávny vzťah bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

15. Záväzkovo-právny vzťah bezdôvodného obohatenia vznikne pri splnení týchto predpokladov: a) vznik bezdôvodného obohatenia objektívne merateľného v peňažných jednotkách na strane povinného (obohateného), b) k získaniu majetkového prospechu na strane obohateného došlo na základe právnych skutočností, ktoré sú výslovne uvedené v zákone v § 451 ods. 2 a § 454 Občianskeho zákonníka, c) vznik majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorá postihuje inú určitú osobu (oprávnený), pričom táto majetková ujma zodpovedá zmienenému bezdôvodnému obohateniu na strane obohateného, d) nejde o prípad bezdôvodného obohatenia, keď zákon napriek majetkovému prospechu vznik bezdôvodného obohatenia výslovne neustanovuje. V danom prípade splnenie týchto podmienok konštatovať nemožno, keď nepochybne nie sú splnené predpoklady ani na jednu zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia uvedených v § 451 ods. 2 a 454 Občianskeho zákonníka. Nemožno preto konštatovať základ uplatneného nároku.

16. Problém žalobkyne nie je riešiteľný zvolenými právnymi prostriedkami. Nie je typické, že prídavok na dieťa poberá rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Súd však nie je v tomto konaní oprávnený hodnotiť, či po vzniku tejto skutočnosti (zverenie maloletej do osobnej starostlivosti žalobkyne) je žalovaný oprávnenou osobou na poberanie prídavku na dieťa a či prípadné použitie prídavku vyplácaného orgánmi sociálneho zabezpečenia Švajčiarskej federácie mimo určeného účelu nie je dôvodom na zmenu doposiaľ vydaného rozhodnutia. O tom môžu rozhodnúť iba príslušné orgány sociálneho zabezpečenia, pričom doposiaľ vydané právoplatné rozhodnutie považuje žalovaného za oprávnenú osobu na poberanie prídavku. Každý rodič má vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, vychádzajúc z jeho príjmu z pracovnej alebo inej činnosti, ako aj ďalších osobných a majetkových pomerov. Vyživovaciu povinnosť si preto nemožno splniť poskytnutím prídavku ako štátom vyplácanej dávky účelovo určenej. Na strane druhej ale prídavok predstavuje dávku, na ktorú treba prihliadnúť pri určení výživného, a to v tom smere, že táto dávka je spôsobilá zabezpečiť časť potrieb maloletého dieťaťa, ktoré potom nemusia byť pokryté výživným zo strany rodičov. Táto dávka sa musí dostať do sféry maloletého dieťaťa okrem určeného výživného povinného rodiča. S poukazom na vyššie uvedené súd žalobu vo zvyšnej časti ako nedôvodnú zamietol.

17. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania vzhľadom na čiastočný procesný úspech strán sporu (čiastočné

zastavenie konania bolo zavinené správaním sa žalovaného, ktorý nárok priebežne plnil, pričom vo veci samej mal plný procesný úspech).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie žalovaný, a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.